

9 Νοεμβρίου 2015

Εορτασμοί για τη συμπλήρωση 400 ετών από την ίδρυση της Θεολογικής Ακαδημίας του Κιέβου

/ [Γενικά Θέματα](#)





Ξεκίνησαν την 8η Νοεμβρίου ε.έ. οι εόρτιες εκδηλώσεις επί τη ευκαιρία της συμπλήρωσως 400 ετών από την ίδρυση και λειτουργία της Θεολογικής Ακαδημίας του Κιέβου, εις τις οποίες συμμετέχει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.κ. Ιωάννης.

Το απόγευμα ετελέσθη ο Μέγας Πολυαρχιερατικός Εσπερινός εις τον Ιερό Ναό Γεννήσεως της Θεοτόκου Κιέβου χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Οδυσσού κ.κ. Αγαθαγγέλου.

Προ της ενάρξεως των εορτίων εκδηλώσεων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά κ.κ. Ιωάννης παραχώρησε συνέντευξη σε Ουκρανούς δημοσιογράφους εκκλησιαστικών ειδήσεων.

Ερωτηθείς περί της ενότητος της Ορθοδοξίας ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι η ενότητα αποτελεί το υπέρτατο αγαθό στη ζωή της Αγίας μας Εκκλησίας, καθώς ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός προσευχήθηκε ιδιαιτέρως γι' αυτήν εις το Θεόν Πατέρα. Ασφαλώς και θα γνώριζε τα προβλήματα των διαιρέσεων που σήμερα αντιμετωπίζουμε. Σε ουδεμία, ωστόσο, περίπτωση εκείνος ο οποίος διαιρεί και υπονομεύει την ενότητα της Εκκλησίας και της Πίστεως μπορεί να έχει την ευλογία του Ιησού Χριστού.

Όσον αφορά την σημαντικότητα της Εκκλησίας έναντι των κρατικών ή άλλων παραγόντων ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης υπογράμμισε ότι θα πρέπει να κατανοήσουμε την πρόσκληση του Κυρίου κατά την οποία ο Θεός θέλει πάντες ανθρώπους σωθήναι..., εντολή την οποία έδωσε στους μαθητές Του και προς τους επισκόπους, που συνεχίζουν το έργο αυτών. Στην υμνολογία της Πεντηκοστής υπάρχει το ωραίο κοντάκιο ότε καταβάς τας γλώσσας, το οποίο επισημαίνει ότι όταν ο άνθρωπος κυριαρχείται από εγωισμό, τότε επέρχεται η διαίρεσις. Όταν κατέβηκε ο Θεός και δημιούργησε σύγχυση στις γλώσσες των ανθρώπων, τότε χώρισε τα έθνη. Και όταν μοίρασε τις πύρινες γλώσσες του Αγίου Πνεύματος, τότε κάλεσε όλους σε ενότητα μέσα στην Εκκλησία. Επομένως, η ενότητα είναι το αποτέλεσμα της Ειρήνης του Χριστού και η ενότητα της Πίστεώς μας δίνει μεγαλύτερη δύναμη από ότι οι εθνικές διαφορές.

Ο Σεβασμιώτατος συμπλήρωσε λέγοντας ότι όλοι πρέπει να αγαπούμε την πατρίδα μας, αλλά η δύναμις του Χριστού μας κάνει να την αγαπούμε υπερβαίνοντας εαυτόν, αποφεύγοντας τις συγκρούσεις και διατηρώντας όχι μόνον αυτό που είμαστε και αυτό που έχουμε, αλλά και την ενότητα με όσους βρίσκονται απέναντί μας.

Στην ερώτηση για τη συμβολή της Εκκλησίας στην επίλυση των προβλημάτων,

όπως οι έριδες στην Ουκρανία και την Συρία, ο Σεβασμιώτατος κ.κ. Ιωάννης σημείωσε ότι ζούμε σε μία εποχή βιβλικών και αποκαλυπτικών γεγονότων. Όταν κανείς δεν έχει τον Θεό στη ζωή του, είναι φυσικό να υπάρχουν αυτά τα προβλήματα, διότι άλλο είναι να λέει κανείς ότι πιστεύει στον Θεό και άλλο να εφαρμόζει το θέλημα Του στην καθημερινότητα της ζωής. Αν προσπαθήσουμε όλοι να έχουμε τον Αναστάντα Κύριο στη ζωή μας καθημερινώς, εμπιστευόμενοι τη ζωή μας σ' Αυτόν, βγάζοντας την Εκκλησία έξω από την πολιτική σκοπιμότητα, θα μπορέσουμε να προσφέρουμε το γνήσιο έργο της Σωτηρίας του ανθρώπου. Και αυτό διότι οι πολιτικές έρχονται και παρέρχονται, ενώ η Εκκλησία παραμένει αιώνια και ο Ιησούς Χριστός είναι χθες και σήμερα ο Αυτός. Το διακύβευμα είναι εμείς να Τον επιθυμούμε ως αναπόσπαστο τμήμα στη ζωή μας, για να ζούμε στη χαρά, την ευλογία και την ειρήνη Του.

Η Εκκλησία, όπως υπογράμμισε, στο σύγχρονο κόσμο θεσμικός δεν μπορεί να επιβάλει την ειρήνη, μπορεί όμως να την υπηρετήσει και να την διακονήσει, εφαρμόζοντας και υπηρετώντας το σχέδιο του Θεού, που είναι η σωτηρία του ανθρώπου. Για παράδειγμα, το Οικουμενικό Πατριαρχείο επιτέλεσε το έργο του Θεού, όταν μετέφερε το Φως του Ευαγγελίου εις τους σλαβικούς λαούς. Είναι πολύ σημαντικό να κατανοήσουμε μέσα από τα εκκλησιαστικά πρόσωπα την ευεργετική δράση της Εκκλησίας. Αναφέρθηκε σε δύο προσωπικότητες που είναι καταξιωμένες και αποδεκτές από όσους πιστεύουν και από όσους δεν πιστεύουν, τους αυταδέλφους δηλαδή Κύριλλο και Μεθόδιο. Οι άγιοι προσέφεραν εαυτόν αγνοώντας τις όποιες πολιτικές σκοπιμότητες, δημιουργώντας ένα έργο αγιασμένο, το οποίο καρποφορεί σήμερα σε όλους τους λαούς ανεξάρτητα από τα πολιτικά καθεστώτα. Πρόκειται για το έργο του πολιτισμού και της ειρήνης, γεγονότα που κανείς σήμερα δεν μπορεί να αμφισβητήσει. Το έργο τους δομήθηκε και κτίστηκε σε τέτοια θεμέλια που κανείς δεν μπόρεσε να το χρησιμοποιήσει με κίνητρα είτε εθνικιστικά είτε πολιτικά. Οι ίδιοι έφυγαν από την πατρίδα τους τη Θεσσαλονίκη και έκαναν πατρίδα τους όλο τον κόσμο. Η Εκκλησία, σήμερα, έχοντας ως πρότυπο αυτές τις μεγάλες μορφές μπορεί να συνεχίσει το έργο τους.

Υπ' αυτήν την προοπτική η Εκκλησία σήμερα μπορεί να συμβάλει θετικά στην υπέρβαση πολλών προβλημάτων, ώστε να αποφεύγεται η σύγκρουση. Όταν οι ομογενείς πατριώτες του Ιησού Χριστού στην Ναζαρέτ ήθελαν να τον σπρώξουν στο γκρεμό, ο Κύριος δεν συγκρούστηκε μαζί τους, δεν σταμάτησε το έργο Του, αλλά συνέχισε υπερβαίνοντας και αποδεικνύοντας ότι η σύγκρουση συνδέεται με τα πράγματα μηδαμινά. Η υπέρβαση οδηγεί τον άνθρωπο στη θαυμαστή δυνατότητα να βλέπει τα πάντα από ψηλά και να παρατηρεί ότι όσα θεωρούμε μεγάλα είναι τελικώς ασήμαντα.

Ερωτηθείς τέλος για την επέτειο των 400 ετών λειτουργίας της Θεολογικής Ακαδημίας του Κιέβου και την συμβολή της εις την ενότητα της Εκκλησίας ο Σεβασμιώτατος Λαγκαδά κ.κ. Ιωάννης τόνισε ότι 400 έτη δεν είναι λίγα, αλλά σημαντικός χρόνος, ο οποίος ορίζει την παιδεία στη ζωή της Εκκλησίας. Μια Εκκλησία που έχει για 400 χρόνια εκπαίδευση, που καρποφορεί και αναδεικνύει εργάτες του Ευαγγελίου, έχει αποδείξει την παράδοση και την προσφορά της.

Ανέφερε ότι βρίσκεται στο Κίεβο ακριβώς για να τιμήσει το έργο της εκκλησιαστικής προσφοράς και παιδείας, το οποίο αντικατοπτρίζεται εις το έργο της Ακαδημίας. Τόνισε, επίσης, ότι πριν 450 χρόνια ο προκάτοχος του στην ιστορική Επισκοπή Λητής και Ρεντίνης Άγιος Δαμασκηνός ο Στουδίτης είχε επισκεφθεί το Κίεβο απεσταλμένος του τότε Οικουμενικού Πατριάρχου Ιερεμίου Β΄, για να ενώσει τις δυνάμεις του με την τοπική εκκλησία και να ενώσει τις εκκλησίες της Μικράς Ρωσίας έναντι των παπικών και των προτεσταντών. Ο δε μαθητής του Άγιος Αρσένιος από την Ελασσόνα, 20 χρόνια πριν δημιουργηθεί η Ακαδημία του, είχε δημιουργήσει Εκκλησιαστικό Σχολείο στο Στολβόφ της Δυτικής Ουκρανίας. Αυτό σημαίνει ότι πάντοτε υπήρχε η αγωνία της Εκκλησίας για το μεγάλο κεφάλαιο που καλείται παιδεία και εκπαίδευση, κάτι που η πολιτεία δεν το αντιμετώπιζε πάντα θετικά. Είναι γνωστό, για παράδειγμα, ότι, όταν η περιοχή αυτή ευρισκόταν στην πολιτική δικαιοδοσία της Πολωνίας, δεν ήθελαν μορφωμένους κληρικούς και επισκόπους. Όμως, σήμερα η Εκκλησία της Ουκρανίας είναι δυνατή, έχει οραματισμό, εκπαιδεύει τους κληρικούς, τους οποίους θέλει αντάξιους των μεγάλων προσωπικοτήτων, που τιμούν τη λειτουργία της Ακαδημίας εδώ και 400 χρόνια, τις αγίες δηλαδή και οσιακές μορφές.

Μια Θεολογική Ακαδημία που, εκτός από επιστήμονες, αναδεικνύει πρόσωπα, που βαδίζουν το δρόμο του Ιησού Χριστού, τον δρόμο προς την πορεία της θεώσεως, είναι όντως ένα χώρος, όπου βιώνεται η Θεολογία μέσα από την μυσταγωγία και τη συνάντηση με τον Θεό. Η προοπτική και η έννοια της θεώσεως εξασφαλίζει στον άνθρωπο την εμπειρία της αγιοπνευματικής παρουσίας του Θεού. Επομένως, δεν εορτάζουμε ένα τυπικό γεγονός, αλλά ένα γεγονός ουσίας με περιεχόμενο και αναφορά στον Ιησού Χριστό.































Από την Ιερά Μητρόπολη